

MINISTÈRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE

22 MAI 1985. — Règlement modifiant l'arrêté royal du 31 décembre 1963 portant règlement des indemnités en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité

Le comité de gestion du Service des indemnités de l'Institut national d'Assurance Maladie-Invalidité,

Vu la loi du 9 août 1963, instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, notamment l'article 40, 11°, b, modifié par la loi du 27 juin 1969 et l'article 46, modifié par les lois des 27 juin 1969, 5 juillet 1971 et 5 janvier 1976 et par les arrêtés royaux n° 22 du 23 mars 1982 et n° 176 du 30 décembre 1982;

Vu l'arrêté royal du 31 décembre 1963, portant règlement des indemnités en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, pris en exécution de l'article 152, § 1er, de la loi du 9 août 1963 précitée;

Après en avoir délibéré au cours de sa séance du 22 mai 1985,

Arrête :

Article 1er. Un article 29ter, rédigé comme suit, est inséré dans l'arrêté royal du 31 décembre 1963, portant règlement des indemnités en matière d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité :

« Art. 29ter. Pour le titulaire qui, lors de la survenance de son incapacité de travail, est occupé à mi-temps et qui bénéficie en outre d'une allocation d'interruption en application de l'article 102 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, l'indemnité d'incapacité de travail est calculée conformément à l'article 23.

A l'expiration de la période pour laquelle le titulaire reçoit cette allocation d'interruption, l'indemnité d'incapacité de travail est cependant calculée sur la base de la rémunération perdue qui aurait été prise en considération si le titulaire n'avait pas réduit de moitié ses prestations dans le régime de travail à temps plein.

L'alinéa précédent n'est toutefois d'application que pour autant que la période de réduction de moitié des prestations de travail convenue ne dépasse pas la période pendant laquelle le titulaire bénéficie d'allocations d'interruption. »

Art. 2. Le présent règlement produit ses effets le 1er janvier 1985.

L'Administrateur général,
R. Schutyser.

Le Vice-président,
A. Maillard.

MINISTERIE VAN SOCIALE VOORZORG

22 MEI 1985. — Verordening tot wijziging van het koninklijk besluit van 31 december 1963 houdende verordening op de uitkeringen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering

Het beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering,

Gelet op de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, inzonderheid op artikel 40, 11°, b, gewijzigd bij de wet van 27 juni 1969, en op artikel 46, gewijzigd bij de wetten van 27 juni 1969, 5 juli 1971 en 5 januari 1976 en bij de koninklijke besluiten nr. 22 van 23 maart 1982 en nr. 176 van 30 december 1982;

Gelet op het koninklijk besluit van 31 december 1963 houdende verordening op de uitkeringen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, ter uitvoering van artikel 152, § 1, van voornoemde wet van 9 augustus 1963;

Na erover te hebben beraadslaagd op zijn vergadering van 22 mei 1985,

Besluit :

Artikel 1. Een artikel 29ter, luidend als volgt, wordt in het koninklijk besluit van 31 december 1963 houdende verordening op de uitkeringen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, ingevoegd :

« Art. 29ter. Voor de gerechtigde die bij de aanvang van zijn arbeidsongeschiktheid halftijds is tewerkgesteld en tevens een onderbrekingsuitkering geniet in toepassing van artikel 102 van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, wordt de uitkering wegens arbeidsongeschiktheid berekend overeenkomstig artikel 23.

Bij het verstrijken van het tijdvak waarvoor de gerechtigde deze onderbrekingsuitkering ontvangt wordt de arbeidsongeschiktheidsuitkering evenwel berekend op grond van het gederfde loon dat in aanmerking zou worden genomen zo de gerechtigde zijn prestaties in de voltijdse arbeidsregeling niet had gehalveerd.

Het vorige lid is nochtans slechts van toepassing in zoverre de periode van halvering van de arbeidsprestaties die werd overeengekomen het tijdvak waarvoor de gerechtigde de onderbrekingsuitkeringen geniet, niet overtreft. »

Art. 2. Deze verordening heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1985

De Administrateur-generaal,
R. Schutyser.

De Ondervoorzitter,
A. Maillard.

EXÉCUTIFS — EXECUTIEVEN

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Administratief toezicht — decreet van 28 juni 1985

Aan de heer Gouverneur van de provincie
Antwerpen
Limburg
Oost-Vlaanderen
West-Vlaanderen
Brabant

Aan de heer Vice-Gouverneur van Brabant

Mijnheer de Gouverneur,

Het decreet van 28 juni 1985 houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten heeft een aantal belangrijke nieuwigheden inzake de organisatie van dit toezicht ingevoerd.

Het toepassingsgebied van dit decreet beslaat alle gemeenten van het Vlaamse Gewest met uitzondering van de gemeenten met speciale taaregeling opgesomd in de artikelen 7 en 8 van de wetten op

het gebruik van de talen in bestuurszaken. Ingevolge de artikelen 25 en 26 van het decreet zal het eveneens slechts toepasbaar zijn op alle beslissingen van gemeentelijke overheden, genomen vanaf 1 oktober 1985.

1. Algemene opmerkingen :

Alvorens tot voor bepaalde artikelen specifieke bespreking over te gaan lijkt het mij aangewezen een aantal opmerkingen te formuleren en bepaalde meermaals in het decreet voorkomende begrippen en uitdrukkingen te verduidelijken.

De meest ingrijpende wijziging die het decreet invoert is het vaststellen van termijnen waarbinnen de toezienende overheid zich moet uitspreken en kennis moet geven van haar beslissing, en de sancties indien deze termijnen niet zijn gerespecteerd.

De instelling van strikte termijnen maakt een efficiënte samenwerking tussen de verschillende bestuursniveaus absoluut noodzakelijk. Zo moeten de besluiten, waarover het toezicht wordt uitgeoefend en waarvan « het inkomen » bij de toezienende overheid de termijn voor uitspraak doet lopen, door de gemeentelijke overheid worden gezonden in de vorm die de authenticiteit ervan waarborgt.

Dossiers betreffende aangelegenheden waaromtrent beroep bij de Executieve is ingediend worden op vraag van de bevoegde dienst van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onverwijld door het provinciebestuur aan deze administratie toegezonden.

De gemeenten die in beroep gaan bij de Executieve voegen bij het beroepsschrift een volledig dossier.

Waar het decreet « Executieve » vermeldt, moet de Gemeenschapsminister worden verstaan die bevoegd is om het betrokken toezicht uit te oefenen. De termijn om uitspraak te doen begint dan ook slechts te lopen op het ogenblik dat de stukken, waarover het toezicht moet uitgeoefend worden, in het kabinet van voormelde Gemeenschapsminister inkomen.

Beroepsschriften gericht aan de Koning of aan een Minister van de nationale regering zullen in de toekomst als onontvankelijk beschouwd worden.

De toezienende overheid is verplicht binnen een bepaalde termijn een beslissing te nemen en van deze kennis te geven aan de belanghebbenden. Dit betekent dat de bedoelde beslissing binnen deze termijn moet verzonden zijn; het betekent niet dat de geadresseerde reeds kennis moet gekregen hebben.

Het notificeren van de beslissingen door de toezienende overheid gebeurt volgens de nu reeds bestaande geplogendheden en gewoonten. De overheden oordelen zelf of het in bepaalde gevallen noodzakelijk is de betekening te doen bij ter post aangetekend schrijven, tegen ontvangstmelding of op een andere wijze.

Het verdient in elk geval aanbeveling dat de besluiten van de toezienende overheid onmiddellijk worden betekend. Dit geldt ook wanneer binnen de termijn geen besluit is genomen. Om de rechtszekerheid ook in dit laatste geval optimaal te waarborgen wordt door de Gouverneur aan de belanghebbenden hierover bescheid gegeven.

2. Artikelsgewijze bespreking :

Slechts enkele artikelen van het decreet behoeven specifieke verduidelijking of commentaar.

Artikel 2 van het decreet moet beschouwd worden als een aanvulling van artikel 75 van de gemeentewet. Het spreekt dus vanzelf dat de bevoegdheid van de nationale regering om een onderzoek te gelasten in nationale aangelegenheid blijft bestaan.

De vroegere onderrichtingen in verband met het gelasten van een onderzoek door de toezienende overheid blijven van kracht.

Volgens de artikelen 3 en 5 kan de toezienende overheid de termijn om uitspraak te doen verlengen. Deze verlenging gebeurt steeds bij gemotiveerd besluit en van deze beslissing wordt binnen de gestelde termijn kennisgegeven.

Artikel 5 handelt over het toezicht op de gemeenteraadsbesluiten betreffende het kader, de wervings- en bevorderingsvoorwaarden, alsmede over de weddeschalen en de bezoldigingsregeling van het gemeentepersoneel.

Op te merken valt dat, in tegenstelling tot voorheen, het toezicht m.b.t. de weddeschalen en de bezoldigingsregeling niet meer uitsluitend behoort tot de bevoegdheid van de provinciegouverneur.

De gemeenten die meer dan 20 000 inwoners tellen en die dus onder het rechtstreeks toezicht vallen van de Executieve moeten een rechtsgeldig afschrift van het gemeenteraadsbesluit, samen met de nodige bescheiden, naar de Gemeenschapsminister belast met de uitoefening van het administratief toezicht zenden. Aan de provinciegouverneur moet tegelijkertijd een afschrift van bedoeld raadsbesluit gestuurd worden.

Overeenkomstig artikel 5, 1°, van het decreet bedraagt de termijn waarover de toezienende overheid beschikt, in tegenstelling tot de termijn vastgesteld bij de overige artikelen, 100 dagen. Deze termijnen kan met 40 dagen verlengd worden.

In geval van beroep, dat bij besluit van de gemeenteraad wordt ingesteld, moet aan de Gemeenschapsminister belast met de uitoefening van het administratief toezicht, een dossier worden toegezonden dat bestaat uit : het oorspronkelijk gemeenteraadsbesluit, het besluit van de provinciegouverneur houdende niet-goedkeuring,

het besluit betreffende het instellen van het beroep en alle ter zake dienstige documenten.

Artikel 6 handelt over het toezicht op de gemeenteraadsbesluiten houdende het opleggen van bepaalde zware tuchtstraffen, met name de schorsing voor drie maanden of meer en de afzetting.

Telkens wanneer de bestendige deputatie een besluit heeft genomen en eveneens in het geval van stilzwijgende goedkeuring, stuurt de provinciegouverneur onverwijld het volledig dossier door naar de bevoegde Gemeenschapsminister teneinde in deze zo belangrijke materie de afhandeling van een eventueel beroep zo vlot mogelijk te laten verlopen. Het is vanzelfsprekend dat deze dossiers aan de provinciegouverneur zullen worden teruggestuurd na het verstrijken van de termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld.

In geval van stilzwijgende goedkeuring stelt de provinciegouverneur de titularis van de bediening met de nodige spoed ervan in kennis zodat het betrokken personeelslid de beroepstermijn tijdig kan berekenen.

In de geest van mijn omzendbrief, d.d. 29 april 1985, met kenmerk P/334-AG, betreffende tuchtstraffen, zorgt de provinciegouverneur ervoor dat, telkens wanneer een besluit van de bestendige deputatie bekend wordt aan de betrokken gemeentelijke overheid en aan het belanghebbend personeelslid, en eveneens wanneer van een stilzwijgende goedkeuring kennis wordt gegeven, in de begeleidingsbrief melding wordt gemaakt van de mogelijkheid om beroep in te dienen bij de bevoegde Gemeenschapsminister.

Artikel 8 voert de verplichting in voor de gemeenten om alle besluiten van de gemeenteraad aan de provinciegouverneur te zenden binnen dertig dagen na het treffen ervan. Dit betekent niet dat de besluiten van de andere gemeenteoverheden niet meer aan het algemeen toezicht onderworpen zijn. De gemeenten hebben er in bepaalde gevallen alle belang bij voor de rechtszekerheid ook deze laatste besluiten naar de gouverneur te sturen.

De gemeenteraadsbesluiten worden steeds, volgens de door het decreet bepaalde procedure, aan de provinciegouverneur gezonden, tenzij de Executieve zelf bevoegd is om het toezicht rechtstreeks uit te oefenen. In dit laatste geval wordt het gemeenteraadsbesluit aan de bevoegde Gemeenschapsminister gezonden en een copie van dit besluit aan de Gouverneur.

In het derde lid van artikel 8 heeft « rechtvaardigen » de betekenis van « handhaven ». Indien de gemeenteraad het geschorste besluit wenst te handhaven moet het handhavingsbesluit met of zonder rechtvaardiging binnen dertig dagen aan het provinciaal gouvernement gezonden zijn. Ik meen dat het belangrijk is erop te wijzen dat de sanctie voor het verstrijken van deze termijn de nietigheid is van het geschorste besluit.

Uit artikel 9 van het decreet kan worden afgeleid dat de termijn van veertig dagen bepaald in artikel 87 van de gemeentewet blijft gelden wanneer de toezienende overheid rechtstreeks vernietigt.

Wanneer de provinciegouverneur een handeling van een gemeenteoverheid rechtstreeks vernietigt dient hij er over te waken dat de geest van het decreet wordt nageleefd. Daartoe zal hij aan belanghebbenden van zijn beslissing kennis geven binnen een termijn van vijftig dagen nadat het besluit van de gemeenteoverheid bij het provinciaal gouvernement is ingekomen.

Gelet op de dringende aard van de gevallen bepaald in artikel 12 heeft de Executieve bij besluit van 25 september 1985 delegatie aan de provinciegouverneurs verleend. De afschriften van de politieverordeningen moeten dan ook onmiddellijk en rechtstreeks aan de provinciegouverneurs worden gezonden.

Ter verduidelijking van artikel 22 van het decreet is het eveneens van zelfsprekend dat, overeenkomstig de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het beroep tegen de weigering van goedkeuring van de gemeentebegroting (artikel 77 van de gemeentewet) en of van de gemeenterekening (artikel 141 van de gemeentewet) aan de bevoegde Gemeenschapsminister dient gezonden te worden.

Voor de gemeenten gelegen in de administratieve arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven, met uitzondering van de zes Brusselse randgemeenten en de Vlaamse taalgrensgemeente Bever, worden de bevoegdheden omschreven in het decreet uitgeoefend door de vice-gouverneur van Brabant.

U gelieve, Mijnheer de Gouverneur, deze omzendbrief onverwijld ter kennis van de gemeentebesturen te brengen.

De Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden,

M. Galle.

Dienst Schriftelijk Onderwijs

Oproep tot de kandidaten leraren-correctoren

Bij de Dienst Schriftelijk Onderwijs zijn thans enkele betrekkingen vacant van leraar-corrector, terwijl er eveneens aanleiding bestaat tot het aanleggen van een wervingsreserve.

Op het niveau lager secundair onderwijs en op het hoger secundair algemeen onderwijs (alle afdelingen van type II), evenals voor administratieve leervakken kunnen thans bijambten van leraar-corrector worden begeven voor de volgende leervakken :

1. Niveau lager secundair onderwijs : Geschiedenis (1 vacante betrekking);
2. Niveau hoger secundair algemeen onderwijs : Fysica (1 vacante betrekking);
3. Administratieve leervakken : Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de Werkplaatsen (2 vacante betrekkingen).

De kandidaten dienen hetzij reeds sedert ten minste drie jaar onderricht te geven in het betrokken leervak en houder te zijn van de daartoe vereiste studiebewijzen (voor de onderwijsvakken) hetzij ambtenaar te zijn van niveau 1 in een openbare instelling (voor administratieve leervakken).

De kandidaten worden verzocht hun aanvraag met een omstandige opgave van hun studiebewijzen en het uitgeoefend ambt en (voor de leerkrachten) met vermelding van de betrokken school, te zenden naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Dienst Schriftelijk Onderwijs, Koningsstraat 138, 1000 Brussel, uiterlijk op 31 oktober 1985.

Bij de aanstelling van de kandidaten, zal (voor de onderwijsvakken) voorrang worden verleend aan leerkrachten die, behalve de wettelijke vereisten, geen bijambt uitoefenen en die beantwoorden aan één van de volgende criteria :

1. Ter beschikking zijn gesteld wegens ziekte of fysieke ongeschiktheid en de leeftijd van 55 jaar niet hebben bereikt.
2. Ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking (met een wachtgeld van minder dan 80 pct.).
3. Slechts een gedeeltelijke functie uitoefenen (minder dan 75 pct. van een normale functie).

De kandidaten die zich in één van de voornoemde toestanden bevinden, dienen daarvan melding te maken in hun kandidaatstelling.

PUBLICATIONS LÉGALES ET AVIS DIVERS WETTELIJKE BEKENDMAKINGEN EN VERSCHILLENDE BERICHTEN

Banque Nationale de Belgique — Nationale Bank van België

R.C. Bruxelles 22300 — H.R. Brussel 22300

Taux d'escompte et d'intérêt appliqués depuis le 9 septembre 1985

Taux d'escompte	9,50 %
Taux des avances en compte courant	10,00 %

Quotités maxima des avances :

Sur certificats de trésorerie, certificats du Fonds des Rentes et bons de caisse des organismes parastatals émis à maximum 374 jours ...	95 %
Sur autres effets publics	80 %

Disconto- en rentetarief toegepast sedert 9 september 1985

Discontovoet	9,50 %
Rentevoet der voorschotten in rekening-courant	10,00 %

Maximumquotiteit der voorschotten :

Op schatkisccertificaten, certificaten van het Rentenfonds en kasbons van de parastatale instellingen uitgegeven op maximum 374 dagen ...	95 %
Op andere overheidsfondsen	80 %

Notes (1) et (2) de la page suivante :

(1) Le montant maximum du portefeuille d'effets publics est fixé à 38 milliards 250 millions de francs, dont 37 milliards pour les effets publics belges et 1 milliard 250 millions pour les effets publics luxembourgeois. (Convention du 15 juillet 1977 entre l'Etat et la Banque.)

(2) Le « Concours spécial au Fonds des Rentes » peut prendre la forme d'une avance spéciale ou d'une souscription aux certificats émis par le Fonds des Rentes. Le montant cumulé maximum du concours octroyé sous ces deux formes est actuellement fixé à 210 milliards. (Protocole du 15 juillet 1977 entre le Ministre des Finances, le Fonds des Rentes et la Banque.)

Noten (1) en (2) van volgende bladzijde :

(1) Het maximumbedrag van de portefeuille overheids effecten is vastgesteld op 38 miljard 250 miljoen frank, waarvan 37 miljard voor de Belgische overheids effecten en 1 miljard 250 miljoen voor de Luxemburgse overheids effecten. (Overeenkomst van 15 juli 1977 tussen de Staat en de Bank.)

(2) De « Bijzondere bijstand aan het Rentenfonds » kan de vorm aannemen van een speciaal voorschot of een intekening op certificaten uitgegeven door het Rentenfonds. Het gezamenlijk maximumbedrag van de bijstand onder die twee vormen is thans vastgesteld op 210 miljard. (Protocol van 15 juli 1977 tussen de Minister van Financiën, het Rentenfonds en de Bank.)